

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

**Parlamentní a komunální volby • Dobřichovické
osvěžovny • Znovu o školách • Spolky • Jóga • Ješ-
tě k výročí Sokola • Karel Havlík • Kultura • Sport**

DOB-Invest a.s.

- Dostavba Palackého náměstí Dobřichovice
- Dům Berounka - byty a obchody k prodeji i k pronájmu
- Předpokládané dokončení koncem roku 2010

POSLEDNÍ TŘI BYTY K PRODEJI, TŘI BYTY K PRONÁJMU.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

Pavel Hokr – hudební škola

klavír, kytara (elektrická i akustická), zobcová flétna a další

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 2x za rok
- hrajeme písničky, které si vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, HRÍŠNÁ TĚLA KŘÍDLA MOTÝLÍ, ČIM TO JE, SPOMAL, MAMMA MIA, VODA ČO MA DRŽÍ NAD VODOU, MÉLS MĚ VŮBEC RÁD, LISTEN TO YOUR HEART, FALLING SLOWLY, PŘÍBEH NEKONČÍ

místa výuky: Dobřichovice, Černošice, Řevnice, Lety, Všeroky, Dolní Břežany, Rudná, Hostivice, Říčany, Roztoky, Jesenice a další obce v okolí Prahy

informace a přihlašování:

e-mail: pavelhokr@volny.cz, tel.: 608 745 262 (Zdeněk Švehla)

www.pavelhokr.cz

Kolik je v Dobřichovicích restaurací?

Potřebují se prezentovat?

ČTĚTE NA STR. 8

- Rámy • pomníky • krycí desky z přírodního a umělého kamene • nápisy
- obnova písma • opaxytové desky • urny
- lampy • vázy • doplňky

KAMENICTVÍ

JIŘÍ KISCHER

Pražská 203, Lety

p. Dobřichovice 252 29

Tel.: 257 711 913, Mob.: 608 980 819

IČO: 45836744, DIČ: 060 6203252165

e-mail: jiri_kischer@email.cz

ZDE

JE PROSTOR PRO INZERCÍ VAŠÍ FIRMY.

Určitě najdeme způsob, jak Vás zviditelnit. Dotazy zasílejte do redakce na e-mail: kukatko@dobrich.cz příp. rovnou objednejte zveřejnění inzerátu dle ceníku na zadní straně obálky.

Zpracovatel inzerce: gabeva@volny.cz

Výuka angličtiny

Nabízím individuální či skupinovou (max.3-4 členné skupinky) pravidelnou výuku angličtiny pro dospělé i děti, přizpůsobenou Vaším potřebám (příprava na zkoušky, doučování, konverzace, obchodní angličtina apod.). Od začátečníků po velmi pokročilé. Začínáme v září 2010 - výuka možná v dopoledních i odpoledních hodinách, dle dohody, neváhejte se přihlásit již nyní.

Místo: Dobřichovice či dle dohody
Kontakt: 607 689 777
mail: kristina@dobnet.cz

HOTEL POD VINICÍ

- možnost ubytování za příjmné ceny od 250,-Kč na osobu
- restaurace - obědy - večeře (teplá jídla po celý den)
- vinárna - možnost pořádání - svatby rauty - oslavy narozenin - třídní srazy

www.hotelpodvinici.unas.cz
 Mobil: 777 140 526, 777 040 261

nejžaluzie stínící technika

rolety žaluzie markýzy plisé síť proti hmyzu
 baldachýny screenové rolety pergoly

tel.: 604 596 078 info@nejzaluzie.cz www.nejzaluzie.cz

KAPITOLA 7., do Lesa se přistěhuje klokanice s klokánkem ...

Nikdo nevěděl, odkud přišli, ale najednou byli v Lesě: Klokanice a Klokánek. Když se Pú zeptal Kryštůfka Robina: „Jak se sem dostali?“, Kryštůfek Robin řekl: „Obvyklým způsobem, jestli víš, jak to myslím, Pú,“ a Pú, který to nevěděl, řekl: „Aha!“ Pak dvakrát kývl hlavou a řekl: „Obvyklým způsobem. Ach tak!“ – a pak šel navštívit své milé Prasátko, aby se dověděl, co si o tom myslí. A u Prasátka našel Králíčka. A tak všichni spolu o tom rokovali.

„Mně se na tom nelíbí tohle,“ řekl Králíček. „Žijeme si tady – ty, Pú, a ty, Prasátko, a já – a najednou –“ „A ljáček,“ řekl Pú. „A ljáček – a tu najednou –“ „A Sova,“ řekl Pú. „A Sova – a tu znenadání –“ „Ach, a ljáček“ řekl Pú. „Byl bych na něho zapomněl.“ „Tak si tady žijeme,“ řekl Králíček velmi pomalu a důrazně, „my všichni, a tu najednou jednoho rána se probudíme, a co shledáme? Tvořa, o kterém jsme dosud nikdy ani neslyšeli! Tvořa, který nosí svou rodinu s sebou v kapse. Kolik kapes bych potřeboval?“

„Šestnáct,“ řeklo Prasátko. „Sedmnáct, ne?“ řekl Králíček. „A ještě jednu na kapesník. Tedy osmnáct. Osmnáct kapes v jednom obleku! Kdo to jakživ slyšel?“

Dlouho všichni zamyšleně mlčeli ... A pak Pú, který několik minut úporně přemýšlel a vraštil čelo, řekl. „Já jsem napočítal patnáct.“ „Čeho?“ řekl Králíček. „Patnáct Tvých dětí.“ „A co s nimi?“

Pú se podrbl na nose a řekl, že myslil, že Králíček mluví o dětech. „Já?“ řekl Králíček bezmyšlenkovitě. „Ano, řekl jsi –“ „Na tom nesejde, Pú,“ řeklo Prasátko netrpělivě. „Hlavní je, co máme dělat s Klokanicí?“ „Ach tak,“ řekl Pú. „Nejlepší,“ řekl Králíček, „by bylo tohle. Nejlepší by bylo ukrást malého Klokánka, a až by se Klokanice zeptala: ‚Kde je Klokánek?‘, řekli bychom ‚Aha!‘“

„Aha!“ zkoušel to hned Pú. „Aha! Aha! ... Ovšem,“ pokračoval pak, mohli bychom ale říct ‚Aha!‘, i kdybychom neukradli malého Klokánka.“

„Pú,“ řekl Králíček vlídně, „ty nemáš kouska rozumu.“ „Já vím,“ řekl Pú zkroutěně.

„Řekneme ‚Aha!‘, aby Klokanice věděla, že my víme, kde je Klokánek. ‚Aha!‘ znamená: ‚Řekneme ti, kde je Klokánek, když nám slíbíš, že odejdeš z Lesa a už se nikdy nevrátíš. Teď nemluv, když přemýšlím.‘“

Pú šel do koutka a zkoušel tam říci takovým hlasem „Aha!“. Někdy se mu zdálo, že to opravdu značí, co Králíček řekl, někdy zase ne. Bude to asi cvikem, pomyslí si. Rád bych věděl, jestli bude muset Klokanice taky cvičit, aby tomu rozuměla.

„Je tu ještě jedna věc,“ řeklo Prasátko trochu znepokojeně. „Mluvil jsem s Kryštůfkem Robinem a ten mi řekl, že klokaní se pokládají za divoké šelmy. Nebojím se divokých šelem za obvyklých okolností, ale je dobře známo, že když připravíš divokou šelmu o mládě, rozvzteklí se jako dvě divoké šelmy. V tom případě by snad bylo pošetilé říct ‚Aha!‘“

„Prasátko,“ řekl Králíček, vzal tužku a olizoval špičku, „ty nemáš žádnou odvahu.“ „Těžko být odvázný,“ řeklo Prasátko a trochu přítom potahovalo, „když jsi tak malé zvířátko.“

Králíček, který se dal horlivě do psaní, vzhledl a řekl: „Právě proto, že jsi tak malé zvířátko, budeš nám v tomhle dobrodružství prospěšné.“

Prasátko bylo tak rozčilené pomyslením, že bude prospěšné, že se docela zapomnělo bát; a když Králíček řekl, že jsou Klokanice divoké jen v zimních měsících, kdežto jinak jsou docela dobrosrdečné, nemohlo už ani vydržet na jednom místě, jak bylo nedočkavé, aby už mohlo být prospěšné.

„A co já?“ řekl Pú smutně. „Já asi nebudu prospěšný?“ „Nevadí, Pú,“ těšilo ho Prasátko. „Až podruhé.“ „Bez Púa,“ řekl Králíček slavnostně a přítom si zaostřoval tužku, „by bylo naše dobrodružství nemožné.“

„Ó! řeklo Prasátko a skrývalo své zklamání. Ale Pú šel do koutka a říkal si hrdě: „Beze mne nemožné. Takový jsem já Medvěd.“

Milí přátelé kukátkovských zastavení, tolik pro tentokrát A. A. Milne a jeho nezapomenutelný Medvídek Pú, jímž jsme tak trochu chtěli připomenout Den dětí a dětem dát malý dárek. Pokračování dramaticky se vyvíjející causy jistě najdete ve své vlastní knihovně či ve vzpomínkách. Veškeré další konotace a spekulace jsou opravdu, ale opravdu jen a jen Vaší fantazií. A jestli Vám dialog a pochody protagonistů připomínají nedávné předvolební debaty a rituály Velikánů Velikánovičů, pak je čas zamyslet se a říci: Aha...

SKONČILO ŘINČENÍ ZBRANÍ začíná léto

Vážení čtenáři, je šestadvacátý květnový podvečer a při dopisování tohoto úvodu právě v rozhlase dva pretendenti premiérského postu dělají ze správy věcí veřejných žumpu. Chtěli jsme psát cosi o řinčení zbraní, možnostech volby co očištného rituálu a o argumentech, programech a rizicích emocí. Leč škoda slov, zdá se. Takže fakta a k věci: Před Vámi nyní leží letní Kukátko. Jistě jste zvědaví, jaké čtení jsme pro Vás připravili. Tak tedy: po krátkém volebním zamyšlení se zastavíme u dobřichovických a okolních „osvěžoven“. Vrátime se také k tématu dobřichovických škol, či přesněji školky, zamyšlením z pera jednoho z karlických zastupitelů. Podle jednoho průzkumu si celá čtvrtina mladých lidí ve věku 15 – 29 let myslí, že nebyť seniorů, žili by si mnohem lépe. Také tohle ožehavé téma nakousneme. Samozřejmě se dozvíte čerstvé novinky ze života brdských skřítků, RC Fabiánek Vás pozve na své akce a preferuje o tom, co se centru v poslední době povedlo. Dozvíte se také

zajímavé informace o v minulém čísle zmíněném systému Bedýnky i o józe. Znovu se vrátíme k zápiskům z kroniky Sokola Dobřichovice a přineseme opět zajímavé historické fotografie. V rubrice osobnosti vzpomeneme na Karla Havlíka. Samozřejmě své místo mají v letním Kukátku i novinky z kultury. Zprávy o výsledcích dobřichovických fotbalistů, volejbalistů a orientačních běžců pak letní číslo uzavrou. Přejeme Vám klidné a sluníčkové léto. A pokud letní Kukátko přijemní Vaše dny, udělá nám to samozřejmě radost. Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-

li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, můžete je posílat i na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude ještě nějakou dobu platit, ale pravděpodobně ji po čase zrušíme, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavená nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou míru. Přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováli, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Letní zastavení s medvídkem Pú	5
Slovo redakce	6
Aktuality / Z našeho života	8
Okénko pro skřítky / Spolky	15
Dobrá adresa	17
Co duše bez těla neboli o zdraví	18
Z historie	22
Osobnosti	26
Kultura	28
Sport	32

Dobřichovické **Kukátko**

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ZXU (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2010. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2010. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz, kukatko@dobrich.cz)
Distribučováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelů a smluvních partnerů.
Kukatko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Atelier ZXU

VOLBY 2010

Rok 2010 je rokem dvojích voleb. Parlamentní se konaly poslední víkend v květnu, komunální budou na podzim. Výsledky parlamentních voleb jsme při přípravě tohoto čísla ještě neznali, ale málo koho nechávaly tyto volby chladnými. Vyostřená volební kampaň, spousta nesplnitelných slibů či příslibů, že Řecko je daleko a bankrot u nás nehrozí. Při čtení letního Kukátka už čtenář bude vědět, kam se politika z nejvyšších pater může ubírat. My při psaní těchto řádek jen doufáme, že voliči budou mít rozum a upřednostní nezadlužování příštích generací před státním paternalismem. Výsledky parlamentních voleb najdete v denním tisku i na webu, jak se volilo v Dobřichovicích, jistě přinese Informační list města.

Vzhledem k časům uzávěrek našeho časopisu i lokální příslušnosti se nyní zaměříme na volby komunální. Nabízíme tak prostor v podzimním Kukátku, aby kandidáti do místního zastupitelstva prezentovali své názory, či se jen představili kandidující strany a jejich reprezentanti. Uzávěrka podzimního čísla je cca 15. 8. 2010 a toto

Kukátko vyjde v první polovině září. Zájemci o zveřejnění předvolebních informací najdou redakční mail v tiráži na str. 7 tohoto Kukátka.

Kolik bude tentokrát kandidovat uskupení? Budou kandidovat převážně známé tváře, či se objeví noví uchazeči? Troufne si někdo kandidovat jako nezávislý kandidát zcela samostatně? Zůstanou volební preference nezměněné, nebo dojde k nějakým posunům? Budou zde kandidovat i některé z nově vzniklých stran?

Pokud bychom měli tipovat, předpokládáme, že nejsilnější pozici v komunálních volbách obhájí v Dobřichovicích ODS (její kandidátka s nezávislými kandidáty) a nikak významně neposílí ČSSD. Kandidátka nezávislých Společně pro Dobřichovice se tentokrát představí v partnerství s TOP 09. Účast jednotlivých kandidátů v místních volbách příliš nepředpokládáme.

Nezbývá, než popřát těm, kdo se pustí do soutěže o místa v zastupitelstvu, hodně úspěchů a Dobřichovicím dobře sestavené zastupitelstvo.

redakce

JAK SNADNÉ JE podnikat v pohostinství?

Procházíme-li se Prahou, nacházíme restauraci, bar či pivnici na každém kroku. Občas nějaké zaniknou, ale nové stále vznikají. Praha je turistickým centrem, možná pro-

to taková nabídka služeb. Podíváme-li se však do jiných českých měst, je to podobné. Podle množství pohostinství bychom mohli usuzovat, že v hospůdkách, restau-

racích, vinárnách a jiných osvěžovných leží peníze na ulici, jen se pro ně shýbnout. Kdo to však zkusil, většinou zjistil, že opak je pravdou. Práce v pohostinství je práce na plný úvazek, od rána do večera, a i když je hostinský či hostinská v nepohodě, host to nesmí poznat. Každý den je sváděn boj o přízeň hosta, neboť ten snadno zamíří ke konkurenci. Přesto ve výsledku jen menší část restaurací je stále plných a pro majitele ziskových. V mnoha restauracích je považováno za úspěch, že se uživí personál a hospodaření je těsně nad nulou. Některé restaurace intenzivně inzerují a hledají nové klienty, jiné propaguje jejich pověst.

Některé restaurace jsou na svých místech desítky let, jiné vznikly včera. Do některých se vstupuje přes mlhu kouře, jiné je možné navštívit s dětmi a v oblečení, ve kterém ještě chceme jít na další jednání. Zamysleli jsme se, jaká je situace v Dobřichovicích. Kolik je tu vlastně restaurací? Jaké jsou? A potřebují o sobě dát vědět?

Před rokem 1989 byly v Dobřichovicích 4 restaurace (pamatujeme-li se správně), dnes jsme jich napočítali asi 15 (u některých zařízení je diskutabilní, zda je patří počítat pod restaurace), a pokud přičteme i nejbližší okolí, tak se jejich počet blíží k 30. Nevěříte? Počítejte s námi:

- **Hotel Pod Vinicí**, Pražská 345, Dobřichovice
- **Pizzerie La Teresia**, Palackého 541, Dobřichovice
- **Restaurace Zámecký had**, Křižovnické nám. 1, Dobřichovice
- **TipSPORT**, 5. května 43, Dobřichovice
- **Sport Club No 64 – Bios**, Pražská 375, Dobřichovice
- **Restaurace Lucern Na schůdkách**, Tyršova 84, Dobřichovice
- **Restaurace U nádraží**, Tyršova 112, Dobřichovice
- **Pizza ala Bouda**, Pražská 1101, Dobřichovice
- **Penzion U tuláka**, Randova 952, Dobřichovice
- **Vinárna U Caldů**, Tyršova 89, Dobřichovice
- **Jednota Smíšené družstvo – Bistro**, Palackého nám., Dobřichovice
- **Los Kokos Bar**, 5. května 43, Dobřichovice
- **Holba**, Pražská, Dobřichovice
- **Na Hřišti**, Pražská 375, Dobřichovice
- **Kemp**, Tyršova 398, Dobřichovice
- **Vinotéka La Fontana**, 5. května 3, Dobřichovice
- **Restaurace v ESO Market Žáček**, Lety u Dobřichovic
- **Restaurace Chalupa**, Pražská, u Lidlu, Lety
- **Restaurace Rudolfa II.**, Rovina 64
- **Hospůdka Na Návsí**, Rovina 8
- **Hotel Zdenka**, K. Mašity 246, Všenory
- **Sportovní centrum Olympia Wellness**, K. Mašity 409, Všenory

- **Restaurace Na Staré rychtě**, K. Mašity 216, Všenory
- **Restaurace Na Kovárně**, Všenory 29
- **Restaurace Aquarius**, Černošice – Vráž
- **Restaurace U Zvonu**, Vrážská 1461, Černošice
- **Pizzerie Luna**, Dr. Janského 603, Černošice - Mokropsy
- **Steak bar U Mlýna**, Dr. Janského 606, Černošice – Mokropsy
- **Hostinec U Mlýnáře**, Dr. Janského 591, Černošice – Mokropsy

... a mnohé další

Netroufli jsme si jednotlivá zařízení hodnotit. Rozhodli jsme se ale poskytnout jim inzertní prostor v tomto čísle za speciálně sníženou cenu a těšili se, že budeme moci otisknout vedle sebe krátké srovnávací prezentace. Sami jsme byli zvědaví, kolik „osvěžoven“ půjde do pří-
mého mediálního střetu v místním tisku – tedy v místě, kde podnikají. Zájem o prezentaci však byl do doby uzávěrky minimální. Takže dobřichovické restaurace buď mají svoji klientelu a jinou nehle-

dají, nebo inzerují v jiných médiích, nebo i těch několik stokorun za inzerci je pro ně přílišný výdaj. Ať tak či tak, přejme jim, aby se jim dařilo. A nám všem, ať máme kam zajít na skleničku nebo vzít návštěvu na večeři.

SM

P.S. Těsně po uzávěrce jsme zvýšený zájem o inzerci zaznamenali. Takže spíše byl jen příliš krátký čas na rozhodnutí. Možná tedy přineseme restaurační inzerci příště.

OTEVŘENÝ DOPIS o žhavém tématu školy a školky

Redakce Kukátka obdržela otevřený dopis karlického zastupitele M. Šorma o žhavém tématu školy a školky. Rozhodli jsme se jej zveřejnit a zároveň požádat o stanovisko starostu obce Ing. M. Pánka, jež je připojeno pod textem dopisu.

Vážení dobřichovičtí radní, dovoluji se na Vás obrátit tímto veřejným dopisem jako občan a soused z Karlíka.

Velmi mne trápí loňské oznámení dobřichovického starosty o omezení spádovosti dobřichovické školy, jakož i petice „dobřichovických matek“ za exkomunikaci karlických dětí z dobřichovické školy a školky. Karlík byl po staletí předměstím Dobřichovic, jeho samostatnost trvá proti tomu jen pár let. Při dělení obcí se prostě rozdělily katastrofy - a asi nikoho nenapadlo, sjednávat dlouhodobé smlouvy pro budoucí využití školských zařízení, které byly odjakživa přirozeně spádové.

Nemohu ale souhlasit s názorem, že dneska je to „promlčené“, protože už je to skoro dvacet roků a Dobřichovice ta vzdělávací zařízení zvelebily. Bez ohledu na to, kolik vlastních financí samostatné město Dobřichovice do školství za posledních několik let investovalo - **dobřichovická škola a školka je historický majetek několika generací lidí, kteří na to jako Dobřichovice-Karlík platili daně do jednoho hrnce**, ba dokonce fyzicky tam pracovali.

Při osamostatnění Karlíka šlo o to, aby se peníze v obci rozdělovaly rovnoměrněji podle počtu obyvatel, ne podle priorit většiny z větší obce. **Naprosto nikdy nikdo**

neměl v úmyslu si stavět na Karlíku pro svých dvacet dětí vlastní školu a školku. Taková škola se na malé více postavít nedá, a pokud by se zprovoznila, tak bude nutně mizerná. Opravdu si nemyslím, že by geograficky i historicky tak blízké obce musely mít každá všechno svoje a „dlouhou míli“ přehradit ostnatým drátem, aby nám sem „nelezly cizí“ děti. Je moje teta či sourozenec cizí, když se přestěhuje do Karlíka? Kde to skončí? Zrušíte nám stavební úřad, odepřete služby hasičů, postavíte si svůj vlastní truchřbitov, a vykopete vlastní studny? Považoval bych za přínosnější spolupracovat a vymýšlet, jak by to šlo, i když zákon dnes umožňuje na svého souseda vystrčit záda a nechat ho vozit děti do Prahy.

Proto bych rád apeloval na všechny dobřichovické občany, a zejména na dobřichovického zastupitele, aby zabojovali za práva dětí svých karlických sousedů a příbuzných, na vzdělání ve svém přirozeném prostředí. Aby naše mladší děti mohly chodit do stejné školy jako jejich starší sousedi a sourozenci. Aby děvka, co se znají z hřiště, se přirozeně potkávala ve školce a na krouzcích. A aby Dobřichovičáci i Karlíčáci spolu chodili ze školy na fotbal a na ryby, za dvacet let na pivo a za padesát let na karlický hřbitov.

Chápu, že je k tomu potřeba nejen dobrá vůle ze strany Dobřichovic, ale také zájem a spolufinancování ze strany Karlíka. A vím, že tohle nefunguje. Jsem z toho zoufalý a jako zastupitel (zastupující na radnici třísedminovou menšinu) našeho starostu pravidelně kritizuji, že se o obec nestará a že napáchal strašné škody.

Ale je to jen jeden člověk - a našich školních dětí je několik desítek. Neměly by pykat za malost svých otců.

Letos na podzim jsou komunální volby. Zatímco v Dobřichovicích se snad žádná revoluce nechystá, my bychom na Karlíku rádi provedli skutečně generální výměnu sil. Starosta Štof se sice chvástá, jak je dobrý, že staví školku na hřbitově - snad již dokonce rozesílá povýšené dopisy na všechny strany, že Karlík o žádnou školku nestojí. Mluví jen za sebe a pár jednotlivců, jejichž jediným programem je nepostavit školku v ideální tzv. "západní zóně", aby jim rodiče s dětmi nejezdili kolem jejich baráků.

Školka a škola je téma, které zajímá všechny - a Karlík rozhodně má co nabídnout. Máme obrovské obecní pozemky, na kterých se dá stavět občanská vybavenost.

Vážená redakce Kukátka, co se týká dopisu pana Šorma seznámil jsem s jeho textem radu města Dobřichovice na 53. zasedání rady města, které se konalo dne 13. 4. 2010. Rada vzala dopis na vědomí. V závěru dopisu pan Šorm uvádí, že nepožaduje žádnou odpověď, a proto jsem na dopis nepsal žádnou odpověď. Nicméně pokud bych se měl vyjádřit k tomuto dopisu, domnívám se, že otázka školky v Karlíku je samozřejmě ožehavé téma. Zvolení místa a způsobu, kde a jak se školka v Karlíku postaví, patří plně do kompetence zastupitelstva obce Karlík jako samostatné obce a mně jako starostovi sousední obce ani naší radě nepřísluší do této věci nijak zasahovat. Navíc abych

Pátá třída školky, školička pro mladší děti, družina, prostor pro nultý školní ročník „odkladových“ dětí, ekologický záhumenek, případně specializované učebny základní školy, nebo její první třída. Štrofova čtyřčlenná skupina dnes vládne neomezenou mocí, ale všeho do času. Petici proti umístění karlické školky na hřbitově podepsalo téměř čtvrt tisíce občanů. Nevěříme letákům našeho starosty, že Dobřichovice žádné peníze za zmařený urnový háj vrátet nechtějí, a/nebo že stavební úřad mu školku v urnovém háji pochválil a schválil. Nevěříme ani tomu, že vůbec je schopen nějakou školku postavit.

Pokud se nám podaří uspět v podzimních volbách - naleznete pak na karlické radnici kvalifikovaného partnera nejen pro diskusi, ale i pro společné projekty našich obcí, včetně finanční participace.

Pokud by se do té doby podařilo se systémem a strukturou školní docházky nenapáchat v Dobřichovicích žádné nevratné škody, byl bych vám velmi vděčný.

Nežádám od nikoho odpověď, ale prosím, abyste obsah tohoto dopisu zdvořile uvážili.

Martin Šorm, Karlík

mohl říci na tuto problematiku ucelený názor, potřeboval bych vědět další okolnosti celé kauzy, které neznám.

Z hlediska přijímání dětí do dobřichovické základní školy se zatím nepřipravují žádná omezení pro Karlík ani pro Lety. Omezení se týkají pouze dalších obcí, ze kterých děti do naší školy docházejí. Připravujeme přístavbu dalších tříd v ulici 5. května, které by situaci vyřešily v horizontu příštích 10 - 20 let.

Co se týká mateřské školy, zde jsou omezení větší a týkají se jak Karlíka, tak Letů. Lety si postavily vlastní školku, která svou kapacitou pokrývá potřeby Letů. Děti z Karlíka jsme brali do dobřichovické MŠ do loňska bez omezení. Vzhledem k tomu, že se

Karlík výrazně rozrůstá a počet dětí, které se hlásí do MŠ, výrazně narostl, docházelo k tomu, že jsme přijali děti z Karlíka a děti z Dobřichovic se do školky nedostaly. To se setkalo s oprávněnými protesty. Děti z Kar-

líka, které se hlásí do školky, je cca 25. To již je tak velký počet, že tuto problematiku musí řešit zastupitelstvo Karlíka, a věřím, že se mu to podaří.

Michael Pánek

ZARÁŽEJÍCÍ VÝSLEDKY jednoho průzkumu

Sofoklés: Každý si přeje žít dlouho, ale nikdo nechce být starý.

„Já bych je hnala.“ pravila jedna moje známá, když se seznámila s výsledky průzkumu, v němž se ukázalo, že celá čtvrtina mladých lidí ve věku 15 - 29 let si myslí, že nebytí seniorů, žili by si mnohem lépe, že staří lidé žijí na jejich úkor a vůbec že se starými jsou jenom problémy. Aniž blíže upřesnila místa, do kterých by je hnala, pokračovala ve výčtu dalších odvetných akcí, které by se za účelem vymýcení těchto názorů měly provést. Výčet nebyl dlouhý, ale uvádět ho nebudu, neboť většina z navrhovaných opatření se pohybovala na hraně platných zákonů. Nicméně si myslím, že nad těmito výsledky bychom neměli jen mávnout rukou, ale že bychom se na ně měli podívat blíže. Je to koneckonců v zájmu i těch mladých, protože i oni budou jednou patřit k těm, na které nyní žehrají.

V první řadě bychom si asi měli vysvětlit, jak je to s tím, že my důchodci snižujeme životní úroveň mladších, kteří musí platit daně, abychom my si mohli „užívat“. Nejlepší vysvětlení jsem našel v knížce, kterou jsem si nedávno se zájmem přečetl; ti

mladší ji nejspíš číst nebudou, neboť její název neslibuje žádná akční ani milostná dobrodružství. Jmenuje se „Deník staré paní“, napsala ji Jiřina Šiklová a na straně 97 se v ní píše:

„... důchod není přeci žádný milodar, který nám dávají mladší generace, ale část daní, které jsme celý život platili. Důchod je část naší mzdy, kterou jsme si nevybrali, ale vlastně jsme ji ponechali státu. Společnost naše peníze používala, investovala, měla z nich úrok a nyní, ve stáří, nám je jako důchod po částkách vrací. Kdybych někomu půjčila peníze s tím, aby mi je ve stáří, až nebudu moci pracovat, postupně dával zpátky, bude nám oběma jasné, že to od něho není žádný dar, ale jen splátka dluhu, za niž není potřeba projevovat žádný vděk. ... No, a protože v moderní společnosti se hodnota peněz často mění, tak nám, důchodcům, musí občas důchody zvýšit a vyrovnat je tak s platy, jež dostávají ti zaměstnaní. ... Ale já vím, proč říkají, že „oni nám přidají“. Chtějí v nás vyvolat pocit, že jejich zásluhou dostáváme něco navíc, a doufají, že jim za to budeme

vděční a budeme volit právě ty, co si to vyrovnaní – nebo valorizaci, jak tomu říkají – dali do programu.“

... „Štve mne, že dnešní politici a po nich i mladší lidé prohlašují, že nám „oni“ dávají nějaké peníze a že, aby je nám důchodcům mohli dát, budou muset ostatní šetřit. Já vím, že peníze nejsou, ale proč nám to vyčítají? Kdyby ty předchozí generace, ti předchozí politici, s těmi penězi, co jsem i já dávala každý měsíc státu v podobě daní, dobře zacházeli a dobře je někam investovali, budou jich mít dost. Pro sebe i pro nás staré.“

To, že dostáváme jednou za měsíc „zadarmo“ jistý obnos, není asi jediným důvodem, proč nás ti, kteří patří k výše uvedené čtvrtině, nemají v lásce. Myslí si, že jim překážím i jinak - to kvůli nám si nemohou dovolit nové auto a dovolenou na Bermudách, to my jim zabíráme, místa, která právem náležejí jim, a jsme to my, kteří na rozdíl od nich nemusejí každé ráno brzy vstát a jít do práce. A je jim jedno nebo dokonce vůbec nevěří tomu, že i my jsme museli kdysi chodit do zaměstnání a že teprve po určité době (a ne hned) jsme se v něm k nějakému postavení dopracovali. Mám ale dojem, že mnozí z těch, kteří si myslí, že je takto brzdim v jejich „rozletu“, nejsou příliš ochotni nebo dokonce ani schopni vynaložit sami určité úsilí k tomu, aby něčeho dosáhli. A protože si to nechtějí připustit, vymlouvají se na nás a ptají se, za co vůbec bereme nějaké peníze, když se k ničemu nehodíme a pro společnost jsme veskrze neužiteční. Tito lidé – a nemusí to být ani ti mladí – potřebují totiž něco, na co by mohli svést své neúspěchy, a když takový hromosvod potřebují, tak si ho taky najdou. Nemusíme jim být samozřejmě jenom my, důchodci, jsou tady i jiné skupiny obyvatel, ale určitě jsme jedni z těch, kteří tomuto účelu poslouží velmi dobře.

K tomu, že někteří mladí lidé nás vidí v tomto světle, přispívají i sdělovací prostředky, které se problémy starých lidí nezabývají,

protože nejsou dostatečně přitažlivé a náklad ani sledovanost nezvyšují. A to nemluví o televizních reklamách, v nichž seniři vystupují často v roli – když to přezenu – podivných bytostí z jiného světa. Je ale dost možné, že na tom máme jistý podíl viny i my, protože jsme se kdysi nevěnovali svým dětem tak, jak bychom měli. Takže se nedivme, že z nich vyrostli „cizí lidé“, kteří se na nás dívají spatra, pro něž toho moc neznamena a pro něž je mnohem důležitější mít úspěch, a to za každou cenu. A neměli bychom zapomenout ani na příspěvek politiků, kteří nás představují jako ekonomickou zátěž, bez které bychom se všichni měli jako v ráji.

Pokusme se ale být spravedliví – jak by asi dopadl průzkum, který by zjišťoval mínění seniorů o mladé generaci? Nenašla by se mezi námi také čtvrtina, která mladé nemá ráda jen proto, že jsou mladí, že neznají to či ono a že za důležité považují jiné věci než my? Připusťme si, že ke špatnému obrazu, který máme v očích některých mladých, přispíváme my sami tím, že někteří z nás si neustále na něco stěžují, s ničím nejsou spokojeni, myslí si, že mají vždycky pravdu a jsou skálopevně přesvědčeni o tom, že díky svému věku jsou vždy v právu. Ve snaze být vtipný podotýkám, že ke zlepšení naší pověsti by rovněž přispělo, kdybychom odhodili veškeré stařecké neduhy, přestali špatně slyšet a začali dobře vidět – stejně všichni vědí, že to jen simulujeme a snažíme se tím na sebe upozornit.

Z předcházejících řádků je vidět, že příčin, proč v nás někteří mladí vidí občany druhé kategorie, je povícero a že tento stav se jen tak nezmění, i kdyby výše zmíněná moje známá hnala nositele těchto názorů kamkoli. V žádném případě to ale pro nás není důvod k tomu, abychom si přestali vážit sebe sama, neměli (aspoň občas) radost ze života a vzdali to.

HgS

BRDŠTÍ SKŘÍTCI se na jaře skamarádili s Fabiánkem

Jaro nám pomalu přechází v léto a v lese je již dávno čilý skřítkův ruch. Brďolové se prohánějí v korunách stromů na veverkách, brďolíni zametají tajné skřítkův cestičky, brďousci si pletou košíčky z trávy na borůvky a brdíci vymýšlejí, jakou taškařinku by kde provedli. Na první pohled to tedy vypadá, že se nic nezměnilo a vše je při starém. Jenže tomu tak úplně není!

Od loňského podzimu, se totiž po lese prochází také Fabiánek. Jelikož je to človiček všímavý, nemohl si časem lesních skřítků nevsimnout. A že je nejen všímavý, ale i zvědavý, brzy ke mně zašel vyzvídat a tahal ze mě všelike skřítkologické rozumy. Bylo mi samozřejmě největším potěšením, předat mu veškeré výsledky mé mravenčí badatelské práce v oblasti dosud příliš neprobádané. Slovo dalo slovo a domluvili jsme se na spolupráci. Tak se také stalo, že se letos děti jednu květnovou sobotu vydaly na cestu za lesními skřítky s Fabiánkem. Tentokrát se vypravily za těmi brďousky, brďolíny a brdíky, kteří bydlí v lese nad Vyhliškou. Děti jako obvykle čekala spousta zastavení s nejrůznějšími úkoly i trocha toho poučení o zvířátkách, skřítkách a jiné lesní havěti. No řekněte sami,

zda jste věděli, ke komu si chodí skřítko po radu, když si sami nevědí rady, jak řeší hromadnou dopravu na výletech po brdských hvozdech anebo jak se jmenuje jejich paní učitelka. Ti, co se na cestu skřítků vypravili a dávali pozor, už to i mnoho dalšího vědí. Ti, kteří navíc po lese chodili hezky potichoučku a měli trochu štěstí, mohli dokonce nějaké skřítky zahlédnout. Některé děti cestou postavily krásné nové domečky, kam se mohou skřítki nastěhovat. Zde mi nedá nezmínit se, že do dětmi postavených domečků se obvykle stěhují brďolové, zatímco brďolíni dávají přednost vykotlaným pařezům, brďousci se zas často stěhují do prázdných ptačích hnízd a brdíci, ti se převážně schovávají pod kameny. Zkrátka, až půjdete příště zase do lesa, mějte oči otevřené, třeba nějaké to skřítko hemžení zahlédnete či dokonce objevíte nějaký nový dosud nepopsaný druh.

Na závěr mi nezbývá, než popřát skřítkům, dětem i Fabiánkovi krásné léto, ať je jim spolu dobře a společně zažívají spoustu legrace i dobrodružství. Nad všemi necht' drží ochrannou ruku brdský dobrý duch Fabián.

Adéla Káňdlová

badatelka v oboru brdských lesních skřítků

POČÍTAČ JE KAMARÁD, nikoli nepřítel

Možná si vzpomenete, že Rodinné centrum Fabiánek zahájilo v únoru ve spolupráci s dobřichovickou ZŠ kursy počítačů

pro dříve narozené – *S Fabiánkem na síti*. Uběhly čtyři měsíce a já mohu s radostí napsat, že za tu dobu se s počítačem dalo

S Fabiánkem na síti aneb počítač pro dříve narozené.

do řeči prvních 25 účastníků. I přes prvotní nedůvěru některých z nich zvládnou i ti, kdo seděli u počítače poprvé, napsat a upravit dokument ve Wordu. Samozřejmě ho uloží tam, kam chtějí, a když potřebují, tak ho opět najdou. Polehoučku se rozhlížejí po Internetu a mezi sebou si posílají e-maily.

RC FABIÁNEK ohlédnutí za minulým školním rokem i pozvánka na září

Dobřichovické rodinné centrum má první rok své činnosti už téměř za sebou. Ačkoliv neuběhlo ani deset měsíců, stihli jsme toho opravdu hodně: drakiádu, seminář o kojení, dvě burzy dětských věcí, lampiónový průvod, vánoční tvořivou dílnu, autogramiádu V. Větvičky, účast na dětském vánočním jarmarku, odlévání stop, kloboukový ples, výrobu krmítek, sázení kytiček, vítání jara, logopedickou přednášku, malování na trička, oslavu Dne Země, výlet za zvířátky na roblínský statek a za skřítky do lesa na

Zdá se vám to jako základní minimum, které přece zvládá každý? Není tomu tak. Je mnoho lidí, které počítače v profesním životě minuly a oni zatím třeba neměli čas nebo chuť se jimi zabývat. Jenže jejich děti a vnoučata už mají počítač jako běžnou součást života. On totiž může být opravdu dobrým pomocníkem (psaním dopisů a vyhledáváním jízdnic řádů počínaje a telefonováním zdarma nekonče). Studenti prvních kursů se rozhodli udělat první krok k tomu, aby na vlastní kůži zjistili, jak to tedy je. Vzhledem k tomu, že o kurs byl velký zájem, připravujeme další kursy pro začátečníky, mírně pokročilé i pokročilé na září. Pokud se chcete přidat, sledujte informace v Informačních listech a na plakátech v obci. Podrobnosti najdete včas také na adrese www.rcfabianek.estranky.cz.

Velký dík patří také panu řediteli Stejskalovi a panu učitelí Syblíkovi za spolupráci na tomto projektu.

Hana Habartová, RC Fabiánek

Vyhlídce. Kromě těchto mimořádných akcí připravujeme dva pravidelné kroužky pro děti a kurs počítačů pro dříve narozené, ve spolupráci s Kristinou Millerovou nabízíme kursy angličtiny pro dospělé.

V červnu bychom vás chtěli pozvat na Velký závod nemotorových vozidel, který pořádáme v rámci kampaně *Táta dneska frčí* (tuto celorepublikovou kampaň zaštiťuje Síť mateřských center a Liga otevřených mužů). Zveme tedy celé rodiny, a hlavně tatínky, na sobotu 19. června od 15 hodin na hřiště

Z výletu RC Fabiánek na roblínský statek.

u sokolovny. Na programu budou závody na koloběžkách, motorkách, odstrkovadlech, kolech, chůdách ... Ať jste děti či dospělí, přivezte si svá vozidla s sebou.

Na závěr přinášíme pozvánku na zářijový program. Samozřejmě i po prázdninách budou pokračovat kroužky pro děti, kursy angličtiny i počítačů pro dříve narozené. Máte-li zájem navštívit hodiny angličtiny,

kontaktujte K. Millerovou na tel. 607 689 777 či e-mailu kristina@dobnet.cz, informace o kursu počítačů viz výše.

Srdečně vás též zveme na oslavu Fabiánkových 1. narozenin. Jako každé první narozeniny budou i tyto velká událost, nenechte si je proto ujít v sobotu 18. září odpoledne. Přejeme vám krásné léto a těšíme se v září na viděnou.

Libuše Stupavská

Z DOBRÉ ADRESY k bedýnce

V jarním čísle Kukátka jste se v rubrice *Dobrá adresa* mohli dočíst o tom, že existuje systém bedýnek a co to vlastně je. Pokud Vás zaujal a chtěli byste takovou bedýnku vyzkoušet, máte možnost. Bedýnkový systém, který začne v Dobřichovicích fungovat

od poloviny června, sice není s certifikátem bio, ale možná splňuje myšlenku bedýnek více, než leckterá biobedýnka, v níž se smějí biocitróny. Jak je to možné?

Principem bedýnkování je podpora regionálních producentů a záruka čerstvých

potravin. Zeleninu (a když se urodí, tak i ovoce) nám budou ve svých bedýnkách dodávat manželé Koudelkovi z nedalekého Ořecha. Za plotem jejich zahrady najdete kromě hlídacího psa, slepic, kachen a hus na dvorku, taky mnoho a mnoho řádků zeleniny. Roste tu špenát, mangold, různé druhy bylinek, cukety, jedlé i ozdobné dýně ... Do bedýnek se navíc dostanou také maliny, třešně nebo meruňky (pokud se urodí). Bratr paní Koudelkové do rodinného sortimentu pěstuje brambory, mrkev, cibuli, rajčata a další zeleninu. Chemii se Koudelkovi vyhýbají a raději správně aplikují osevňovací postupy.

Bedýnky pojedou do Dobřichovic jen kousek, takže si můžeme dovolit ten luxus, že jejich obsah bude opravdu čerstvý, sklizený krátce před cestou sem.

Pokud Vám přijde bedýnkování jako dobrý způsob podpory „svého“ zemědělce a chcete vědět, co máte opravdu na talíři, můžete se přidat. RC Fabiánek prozatím poskytl prostor na svých webových stránkách www.rcfabianek.estranky.cz. Zde si můžete přečíst podrobnosti o Dobřichovickém bedýnkování. Pokud tam některou informaci nenajdete, nebo se budete chtít přihlásit, ozvěte se na email bedynky-dobrich@seznam.cz.

Hana Habartová

Pozn. redakce: autorka předešlého textu zaslala redakci i dva další tipy na zajímavé www stránky s tematikou výživy. Najdete je na těchto adresách:

<http://www.emulgatory.cz>

<http://www.chemievjidle.cz>

JÓGA II.

Přinášíme volné pokračování článku o józe z minulého čísla, kde se čtenáři Kukátka mohli dozvědět, že jóga není jen pouhým systémem pohybových a dechových cvičení, ale je ve své podstatě něčím mnohem hlubším. Jóga ve svém pravém smyslu je cestou k dosažení vyšších duchovních hodnot. A tato cesta může mít mnoho podob. V následujících řádcích bychom Vám chtěli přiblížit čtyři podoby jógy, které patří v našem kulturním prostředí k nejznámějším a nejrozšířenějším jógovým cestám. Jedná se o **Cestu lásky a oddanosti** zvanou **Bhaktijoga**, **Cestu nesobecké činnosti pro druhé** - **Karmajoga**, **Cestu moudrosti a filosofie** - **Džánajoga** a o **Rádžajogu**, která je představuje **Cestu královskou**.

Přítomnost prvních tří cest se dá vystopovat i v našich běžných lidských životech. Cesta královská je trochu speciální jógovou cestou a je jakoby vědomým souhrnem toho nejlepšího, co se lze na této Zemi dozvědět o hledání Pravdy a Štěstí. Všechny jógové cesty mají jak úroveň lidskou, tak několik vyšších úrovní. K těmto vyšším úrovním se nikdy nedostaneme myšlením, ale jen hlubokým vnitřním prožitkem, který přichází ke každému člověku velmi individuálně. K tomuto hlubokému prožitku nás může přivést například těžká nemoc, hluboký otřes ze ztráty blízké bytosti, život plný problémů a těžkostí, ale i velká radost a štěstí ... Prostě něco, co s námi pořádně zatřese a prolomí bariéry našeho egoismu.

1. Bhaktijoga - Cesta lásky a oddanosti. Láskou je zde myšlena láska k tomu Nejvyššímu, ke skutečné Pravdě tohoto života, někteří říkají k Bohu, ale i celému stvoření - k lidem stejně jako ke zvířatům a celé přírodě. Většina z nás prochází její lidskou úrovní například v období první lásky. Srdce nám doslova hoří pro milovanou bytost, celý svět vidíme a vnímáme jinak. Co se to vlastně s námi děje? Naše srdce se beze zbytku otevře a cítíme sounáležitost se vším. Ale později se začneme domnívat, že tato láska bude jen a jen pro nás samotné, začneme si přivlastňovat lásku blízkého člověka a začneme si vytvářet ve vztahu k němu nejružnější očekávání ... A stane se třeba, že náš idol se nezachová tak, jak my očekáváme. Úměrně našemu vzplanutí přichází stejně silné zklamání a vyrůstá nám první osten v srdci. Nabýváme pocit, že na světě to není tak růžové, jak to zpočátku vypadalo. Veškerá bolest ze zklamání ale pramení z našeho lidského nepochopení, jak tento vesmírný princip Lásky funguje. Pokud nedochází k přivlastnění, což je ale nesmírně těžké udržet, Láska setrvává. Je to už ale vyšší, vyspělejší úroveň vnímání a pramení z faktu, že se nám v duchovním Srdci otevřel skutečný pramen Lásky a my se jen díváme, jak teče, aniž bychom něco očekávali od druhých. Toto vnímání se zaručeně otevírá vždy, když duše odchází z těla. Proto se lidé „na smrtelném loži“ tolik mění a je jim líto, že nebyli dost laskaví. Bhaktijogu v této základní podobě velmi dobře zná většina žen, stejně jako druhou cestu jógy- karmajjogu. Proč? Protože bez oné základní lásky pramenící kdesi z hlubin bytosti by nemohly přivést na svět a vychovávat děti. Samozřejmě, že následně si vytvářejí určitá očekávání o tom, co jejich děti budou dělat, a o tom, jak budou žít. A velmi často se jejich představy a očekávání nenaplní, což pěkně zabolí. Proč je to tak? Proto, abychom se naučili nesobecké lásce a začali hledat její vyšší smysl. Tato duchovní cesta byla a stále je velmi oblíbená v Indii. Člověk se s velkou láskou

odevzdá svému učiteli, takzvanému Guruovi, o kterém je přesvědčen, že ho povede k Pravdě života. Odevzdává se mu celý i s celým svým životem. Je třeba podotknout, že zde je zapotřebí nejen velkého odevzdání, ale i velké moudrosti ze strany žáka. Moudrosti je třeba proto, aby žák poznal, komu se může hluboce otevřít. I zde můžeme objevit podvodníky, kteří důvěry svého žáka mohou zneužít.

Nikdo z nás se této Cestě lásky a oddanosti nemůže ve svém životě vyhnout. Kdyby nebylo této základní lásky, tak ani nepřijdeme na tento svět, který, přestože to tak často nevypadá, je tvořen právě Láskou. Všichni máme v sobě lásku být a žít, a proto ji také budeme poznávat do větších hloubek, ať se nám to teď líbí nebo ne. U nás tuto cestu prezentuje osobnost swamí Mahešvaranandy (Jóga v denním životě, sídlo ášrám Štřílky). Z historických postav byl velkým bhakti Ježíš Nazaretský, František z Assisi nebo Terzie z Ávily. Tato cesta je také příznačná pro křesťanský smýšlející a citící jedince. Mezi dostupné materiály o této cestě patří „Kniha života“ - M. Bambecková, „MC Bhaktijoga“ od Eduarda Tomáše (vše vydal Avatar).

2. Karmajoga - Cesta nesobecké činnosti pro druhé. Znamená to také vykonat nějaký čin a být si vědom jeho příčin a následků. Každý skutek působí na tělo, mysl i vědomí a podle úmyslu a etické hodnoty, s níž byl vykonán, přijde i výsledek. Jak už jsem napsala výše i tato cesta je velmi významná v životě řady žen, ale také pro velmi aktivní, takzvané jangové jedince, kteří nevydrží sedět nečinně. Nesobeckou činností se myslí něco, co děláme pro druhé jaksi navíc a neočekáváme za to nějakou odměnu. Přiznejme si ale, že většinou očekáváme pochvalu. Nesobecké činnosti i lásce nás učí hlavně děti. Míla Tomášová při svém učení říká: „Po mnoho životů vyspíváme na dětech.“ Ke skutečné karmajoze, k cestě, na které neočekáváme jakoukoliv odměnu za naši práci, nás opět dovede jen hluboký vnitřní zážitek a často i pokračující léta našeho života. Asi nejznámější

karmajogínkou posledních let byla Matka Tezeza z Kalkaty. Tady se těžko doporučuje nějaká literatura. Nejlepší cestou poznání je se zvednout a něco udělat nesobecky pro druhého člověka, byť by to bylo jen umytí nádobí ... a pokusit se nic za to nečekat. Výsledek Vás nakonec může překvapit a na zemi bude ve vztazích trochu více světla.

3. Džánajoga – Cesta moudrosti, filosofie. Cesta nás skrze studium, cvičení, meditace i skrze praktické zkušenosti vede k sebepoznání a rozlišení mezi skutečnou pravdou a našimi představami, touhami. Tuto cestu znají především muži, hodně vyhovuje jejich založení. Na této cestě pracujeme s jemnějšími metodami, jako je atmavičára (sebedotazování), zen buddhismus (např. pozorování dechu nebo myšlenek proti bílé stěně – hledání pravého já), úvahy nad životem a hledáním smyslu nebo práce s duchovním Srdcem. Je to cesta intelektuálně založených přemýšlivých lidí a říká se, že je to cesta tohoto tisíciletí. Ke známým džánajogínům patří: Sokrates, Paul Brunton, Ramana Maharishi, Nisargadata Maharadž, Osho, Adžan Ča, Nianaponika Théra, Krishnamurti. Z českých džánajogínů můžeme jmenovat Eduarda Tomáše, Mílu Tomášovou, Jiřího Vacka, Fráňu Drtikola, Ashina Ottama, Mirko Frýbu.

4. Rádžajoga – Cesta královská. Rádža znamená král. Král jedná samostatně, sebejistě a v tom nejlepším slova smyslu. Rádžajogín by se měl naučit sebekázní, cvičení, nezávislosti a neohroženosti. Pro tuto jógu se užívá také jména Aštangajoga, což znamená osmistupňová cesta:

1. Hathajóga – tělesná cvičení

2. Pranajáma – dechová cvičení (např. kapalabáti nebo udrána bandha)

3. Jama – sebeovládání, obsahuje: ahimsa – neublížování sobě ani druhým, satja – pravda, pravdivost hlavně před sebou samým, svým svědomím, astéja – nekradení, v jemnější formě například nekradení myšlenek, brahmačarija – čistý způsob života,

někdy překládán jako celibát, aparigraha – nehromadění, nelpění.

4. Nijama - doporučení, obsahuje: sauča – vnitřní čistota, vyhledávání moudrých lidí a učení se od nich, santóša – vnitřní spokojenost za každých okolností, což je opravdu velmi těžké!, tapas – sebeovládání, sebekázeň, trpělivost, svadhjája – studium knih a všeho, co může náš život pozvednout, išvarapranidhana – oddanost Pravdě, dostavuje se po nasbírání více zkušeností.

5. Pratajhára - vědomé obrácení smyslu ven a dovnitř, například při relaxaci, kdy obnovujeme vnitřní sílu a násobíme svůj životní potenciál a energii.

6. Dháraná – koncentrace, soustředění myšlenek a energie na jediný objekt. Velmi dobře ji znají vrcholoví sportovci, chirurgové a vědci. V józe se používá technika koncentrace na bod, plamen svíčky, na mantru nebo fotografii duchovního učitele. Skrze tuto techniku se zvyšují vnitřní schopnosti a síla.

7. Dhjána – meditace. Při meditaci ustávají představy a postupně i myšlenky, ale to se většinou děje až po dlouhém tréninku. Lze zažít blaženost čistého Bytí, které není omezeno jakýmkoliv strachem a individuálním egem.

8. Samadhi – úplné dokonalé uskutečnění, zažití Pravdy. Ten kdo hledá a praktikuje, nachází vědění, které se dohromady s ním stává Jednotou. Těžko lze tento stav vyjádřit slovy, ale nejvíce se k tomu blíží slova Světlo, Bytí, Blaženost. Rozlišuje se dočasné a trvalé samadhi. Troufám si tvrdit, že dočasné samadhi zažil alespoň jednou každý z nás, například při první lásce, při krásném výhledu do krajiny, při prožitku krásné hudby, při splnění našeho velkého přání, při skutečně vzájemně odevzdaném milování muže a ženy nebo při narození dítěte. Je to stav, kdy se nám na okamžik zastavilo myšlení, protože silné přání bylo splněno a vzniklo vakuum – NICNECHTĚNÍ – a zazářilo to, z čeho je stvořen celý vesmír. Existuje taky trvalé samadhi, kterého zatím vědomě

dosahuje jen malé procento lidí. Je to proto, že dosažení představuje neustálou práci na sobě a taky milost Vyšších sil. Ale díky těmto odvážným bytostem můžeme vděčit za světlo naděje, které přinášejí do našich životů. Mezi významné rádžajogíny patří: Jesudian, Andre van Lysebeth, Gejza Timčák, Osho – Hořčičné semínko, Súra srdce. Mějme na paměti, že tyto čtyři cesty nelze od sebe příliš oddělit. Každý z nás prošel nebo neustále prochází všemi čtyřmi druhy těchto cest, ať už je nazýváme jakkoliv. Měli bychom se však snažit víc pochopit poslední dvě cesty, které dodávají myslí tolik potřebné znalosti, rozhled a moudrost. A ještě několik typů pro inspiraci: filmy USA – Bělásek, Hráči se smrtí, Duch, Jak

přicházejí sny, Franco Zefirelli – Bratr Slunce, sestra Luna, Baraka, Kundum, Sedm let v Tibetu, Malý Buddha, knihy: Richard Bach – Racek, Iluze, Most přes navždy, Elizabeth Haich – Zasněžení, Dethlefsen – Nemoc jako cesta, Luise Hay – Miluj svůj život, Jutta Mattausch – Velká vlna, Linda Johnsenová – Dcery Bohyně, Paolo Coelho – Alchymista, Eduard Tomáš – 999 otázek a odpovědí, Mystické příběhy, Milarepa, Míla Tomášová – Za čas a prostor, Setkání, Lama Ole Nydahl - Buddha a láska, Sogjal Rinpoče – Tibetská kniha o životě a smrti, Nisargadata Maharadž – Konečná medicína, H. Púndža – Procitni a chechtej se. Aštavakrágíta - staroindická filosofická báseň.

Monika Poláchová

Autorka článku: Monika Poláchová je lektorkou VINYASA JÓGY, kterou vede každou středu od 18:30 do 20:00 hodin v Centru komplexní péče v Dobřichovicích. Cílem cvičení Vinyasy jógy je zejména upevnit zdraví, předjet bolestem zad, kompenzovat sedavý způsob života, zlepšit kondici a náladu. Lekce sestává z pozdravů slunci prokládaných sérií základních pozic. Jednotlivé lekce se vzájemně liší, někdy je zařazeno více pozic torzních a předklonových, jindy je více asán protahujících nohy nebo posilujících záda. Na úvod lekce je vždy zařazen nácvik dýchání, protože práce s dechem je základem a jedním z hlavních nástrojů učení jógy- pomáhá soustředění, vede pohyb, zklidňuje i osvěžuje tělo a udržuje mysl bdělou a přítom odpočinutou. Na závěr lekce je zařazována relaxace. Zahájit cvičení jógy je možno kdykoliv během roku, lekce jsou otevřené. S sebou je vhodná, ale nikoli nutná, vlastní neklouzavá podložka a ručník. V chladném počasí je dobré mít na závěrečnou relaxaci něco teplého na sebe. Přihlásit se můžete na recepci CKP, tel.: 257 713 076 nebo 723 603 600.

JEŠTĚ K 110. VÝROČÍ založení TJ Sokol Dobřichovice

Pokračujeme v uveřejňování zajímavých materiálů z kroniky Sokola Dobřichovice. Minule jsme skončili na jaře r. 1945 a pokračujeme plynule dále.

Obnova sokolského života

Jako pohádková Šípková Růženka ožil i sokol z čarodějného zakletí. 9. května je oznámeno MNV zahájení činnosti. 11. května 1945 byla konána tryzna za padlé v revoluci. Účinkovali členové Malé scény za vedení br. Gustava Feifera. 26. května zvolila valná hromada nový výbor se starostou Karlem Havlíkem, náčelníkem se stává Heřman Janka, náčelnicí Lída Gemperlová. Podle směrnic z 19. května měla být do

konce září sloučena veškerá tělovýchova ve státě pod jednotným vedením Národního tělovýchovného výboru. Proti vstupu byli hlavně fotbalisté. I v Dobřichovicích byl založen Svaz české mládeže. Spolu se sokolem připravil v parku veřejné vystoupení. Po projevech se recitovalo, hrálo a zpívalo. Sokolské žačky předvedly tanečky, které s nimi nacvičila sestra Míla Feiferová, ženy zatančily v krojích Českou besedu, nacvičenou náčelnicí Lídou Gemperlovou, doros-

Slavnost 8. 5. 1932 – průvod u odbočky na Karlík

Slavnost 8. 5. 1932 - průvod u parku, vřadu kino

tenci předvedli akrobatické různosti, sestavené a nacvičené br. Karlem Kudrnou. Volejbalisté se předvedli na turnaji ve Dvoře Králové a obsadili 5. místo (J. Janeček, K. Kudrna, K. Kolařík, K. Gemperle, B. Gemperle a K. Kuthan). 28. července měl velký úspěch letní karneval s mottom Hrajeme divadlo. Sjeli se tanečníci od Smíchova až po Karlštejn. Výpravu provedla Malá scéna (br. K. Kudrna, osvětlení br. E. Geissler ml., sestry zásobily bufet prvními poválečnými dobrotami, výborné pivo ze Zbraslavi obstaral br. J. Feifer. Lidové masky, národní kroje i exotické převleky tančily při jazzu p. Bejla z Radotína. Kromě sálu byla připravena k tanci i terasa a před budovou prkenný parket. 19. srpna byly pořádány dožínkové slavnosti. Pořadatelem se stal Národní tělovýchovný výbor. Po dechovkovém budičku se dopoledne sportovalo, házenkářky vyhrály zápas s týmem AC Sparty a fotbalisté sehráli zápas s jedenáctkou Barrandovských ateliérů. Odpoledne se řadil u nádraží pestrý průvod v krojích národních a spolkových, který vyšel ve dvě hodiny za doprovodu řízné Majerovy dechovky. Průvod skončil na poli ke Karlíku, kde proběhl dožínkový akt. Potom se účastníci, diváci a alegorické vozy přemístili před sokolovnu, kde lákalo občerstvení. Na cvičišti se v pestrém programu střídali žáci a žačky, ženy se sletovými prostnými, muži se cvičením na nářadí, dorost i čísla útočící na bránici

diváků, skauti a na konec byla zatančena Česká beseda. Závěr pokazil deštík. Náčelníku se dostalo uznání od místopředsedy ÚNTV dr. Mosera.

25. srpen - vyzvednutí praporů ČOS věnovaných prezidenty Masarykem a Benešem. Celou okupaci byly prapory schovány za zdí a trámy řeznictví br. Františka Straky. V tento den byly slavnostně předány představitelům ČOS - br. Truhlářovi, br. Hřebíkovi, náčelníku dr. Kavalírovi a náčelnici Provazníkové - za účasti sokolstva z 26 jednot ve slavnostních krojích sokolských i národních i občanů z celého Poberouní. Po přivítacím proslovu br. A. Voříška se průvod odebral k domu br. Straky. Z malé tribunky zazněly procitěné projevy předsedy MNV, br. B. Stehlíka, a starosty ČOS, br. Hřebíka. Po projevech byly prapory odneseny br. Strakou st. a br. Strakou ml. k sokolovně, kde byly slavnostně předány pražské delegaci. Poděkování patřilo zejména br. Strakovi, který statečně ochránil oba prapory před zkázou. Celá slavnost byla filmována a fotografována br. ing. Kukulou z Řevnic a br. K. Neubertem.

Z činnosti sokola

V říjnu bylo přijato za členy 54 mužů a 27 žen. Uskutečnily se dva polodenní výlety, 46 členů se na popud ÚNTV zúčastnilo pracovní brigády „Pomoc dopravě“. Byla vyčištěna nákladová rampa a srovnány ohromné hromady dříví, které tam byly navedeny za války.

Ve dnech 28. – 30. října byly v celé republice pořádány k uctění památky Miroslava Tyrše všesportovní hry. Na Tyršových hrách se předvedly všechny tělovýchovné složky v obci. 28. 10. dopoledne proběhly atletické soutěže žactva, házenkářky sehrály zápas proti AC Praha, odpoledne patřilo dorostu. 30. 10. po slavnostním nástupu a projevu místopředsedy A. Voříška soupeřili

muži v atletickém pětiboji, ženy ve čtyřboji. Odpolední ukázková cvičení všech složek byla pro nepříznivé počasí přenesena do sálu. Společenský večírek byl věnován bratrům „rekрутům“. První mikulášská zábava po válce se konala 1. prosince za účasti Malé scény, ta o půlnoci připravila všem překvapení svým vystoupením. Poprvé byl představen televizní přijímač, se kterým si nevěděl rady majitel – br. František Petrák. Na pomoc mu přispěchal mechanik – br. E. Geissler. Společným úsilím obou se podařilo vykouzlit z bouchající bedny Kocourkovské učitelce, dirigované „subtilním“ br. Bambusem, indickou tanečnicí, básníka, aktovku, kouzelníka, ba i boha všech nečistých nacistů. Příjem obrázků byl zakončen veselou taneční skupinou naháčů z Havaje, po nichž přilétl nezbytný Mikuláš s dárky. O úspěchu svědčil „brzký“ příchod domů a přání, že příště to bude ještě hezčí. 2.

prosince se veselila při mikulášské besídce omladina a 26. prosinec patřil opět dětem, besídka byla zakončena nadílkou.

Po celý prosinec byly kruté mrazy a nedostatek uhlí. Pravidelné cvičení však bylo udrženo, zahřívacím prostředkem byla pověstná „liga“, která udržovala dobrou náladu, ale br. Vanžurovi a sestře Vanžurové často hýbala žlučí.

Zemřeli: br. Antonín Rozsypal, rolník, zahynul v koncentračním táboře v Golnově v Německu; s. M. Humhalová přišla o život na nádraží v Radotíně při jednom z hlubkových náletů na vlakové soupravy; br. Jaroslav Netuka, ředitel zdejší měšťanské školy a sokolský kronikář, zemřel na Bulovce po delší nemoci. Do Dobřichovic přišel z Litoměřic po záboru pohraničí.

Rok 1946 – rok zahájení sletových příprav
První poválečný sokolský ples 12. ledna

Slavnost 8. 5. 1932 – řečnická tribuna

Foto fotbalistů: (asi rok 1933)

sedící vpředu zleva: ? Prosický ze Všenor, Karel Gemperle a Jaroslav Lébl? ze Všenor
klečící uprostřed zleva: Antonín Manda, Josef Malina a ???

stojící vzadu zleva: 1. a 2. Stanislav Velebil a ? Štolc, 3. Josef Tichý 4. ? Dvořák ? ze Všenor, 5. Václav Matoušek

byl poznamenán tím, že se v mnoha šatních po válce nenašla vhodná garderoba a obchody nebyly na společenské události dostatečně připraveny. Na únorové valné hromadě byl přítomen br. Fon, řídicí učitel v.v. z Radotína, zakladatel naší jednoty, za župu náčelnice sestra Čížková. Br. Fon ve svém lidsky prostém projevu vzpomněl založení místní jednoty a nabádal přítomné, aby soudržností přispívali k jednotě národa a netříštili se dle politické příslušnosti. S. Čížková zdůrazňuje očistu veřejného citu a poctivosti. Br. Antonín Voříšek připomíná, že věznění bratři: F. Petrák, K. Havlík, A. Voříšek st., L. Mestek, K. Vanžura, J. Žoha, J. Brodecký, A. Procházka – se až na br. Antonína Rozsypala vrátili domů. V zahraničním odboji působil br. A. Voříšek ml., který se vrátil v hodnosti poručíka. V domácím podzemním hnutí byl činný br. Miroslav Novák, učitel, který se stal předsedou revolučního výboru.

Jednota nemá dostatek cvičebních úborů, trpí nedostatkem paliva a postrádá příjmy ze sokolského biografu. Starostou je zvolen A. Voříšek st., náčelníkem Heřman Janka a náčelnicí Míla Feiferová.

1. února je v kině promítán snímek „Nezapomeneme“ z X. všesokolského sletu. Diváci zavzpomínali, kolik asi z těch cvičících i diváků zkosila okupace a kolik jich muselo v následujících letech otročit nacistům. Maškarní merenda 23. 2. přilákala do vyzdobeného sálu plno tanečnic, kterým se ani v ranních hodinách nechtělo domů. Zlepšení hospodářských poměrů umožnilo pořízení nákladných a vtipných masek a projevilo se i v bufetu, kde se br. Burdych přímo překonával. 9. března místní osvětová rada pořádá za pomoci sokolů a Malé scény vzpomínku na presidenta Masaryka. Ženský sbor zazpíval za vedení br. Feifera Dvořákovu Biblickou píseň č. 4, projev přednesl br. B. Stehlík, dvě básně zarecitovala V. Tomasová, 1. a 2. větu Dvořákova kvartetu F-dur provedli F. Kozák, dr. J. Haman, J. Schäfer a J. Feifer, z Čapkových Hovorů s TGM četla J. Kudrnová, z Masarykovy Cesty demokracie citoval J. Schořovský, orchestr pod vedením G. M. Feifera zahrál Griegovo Andante doloso a hymny.

Ve dnech 24. – 30. dubna se upravuje cvičiště, které za okupace zarostlo trávou, povrch byl srovnán a posypán škvárou ze 2 vagonů. Brigády se zúčastnili 43 mužů a 2 dorostenci. 28. dubna se konaly župní závody dorostu v Řevnicích a zkoušky výspělosti mužů. Svou činnost zahájily oddíly odbíjené (vedoucí br. Karel Kudrna) a házené, vedoucí br. Vlastimil Jenč.

Ze sokolské kroniky vybrala Jana Váňová

(Pokračování příště. Pozn. red.: u fotografií k tématu Sokola se nám podařilo již identifikovat některé osoby. Pokud by se Vám podařilo tuto identifikaci doplnit, kontaktujte, prosíme, redakci. Děkujeme předem.)

KAREL HAVLÍK

(* 23. 7. 1888, † 8. 5. 1965)

Dobřichovický mlynář patřil ke generaci, která se narodila v posledních desetiletích devatenáctého století. Jeho životní příběh byl podobný osudu mnoha generačních vrstevníků. Vyrůstal v Rakousku-Uhersku před první světovou válkou, v době vlasteneckého spolkaření. V nastalé krvavé a prodlužující se válce neměl chuť bojovat za císaře pána. Po krátké vojenské službě jako nevoják v zázemí byl povoláván k opakovaným odvodům. Vyprávělo se, že když šel k odvodu a nebyl odveden, nebyl odveden ani nikdo jiný z Dobřichovic.

První republika je obdobím rozmachu jeho fyzických i psychických sil. Uplatňuje se profesně v budování elektrárny a mlýna i ve veřejném životě. Na vrcholu sil je asi v období své padesátky. Pak však přichází konec republiky, okupace. Válka stravuje tvořivé síly, přináší věznění, nemoci. Na konci druhé světové války, přes znárodnění rozvodných sítí, svítla opět naděje života ve svobodné společnosti. Jen nakrátko. Potom další socializace mlýna, znárodnění, politické osočování i finanční problémy. Poslední období života postihla Karla Havlíka postupná amputace nohou. Přes toto onemocnění zůstával stále trpělivý, přátelský a milý k rodině i okolí. I na invalidním vozíku zajížděl do oblíbeného hostince Na staré poště. Stěžoval-li si na něco, tak na chybějící dlouholeté přátele stolovníky, že již odešli na věčnost. Od úmrtí Karla Havlíka v květnu uplynulo 45 let.

Pár životopisných údajů:

Byl nejstarší ze tří synů mlynáře Karla Havlíka st. a jeho ženy Marie, rozené Liškové.

Jeho dědeček, František Havlík, mlynář a sekerník, v r. 1856 koupil dobřichovický mlýn od Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou a rodina tu zapustila kořeny. Karel Havlík ml. se v r. 1920 oženil s Jarmilou Keslovou, dcerou mlynáře v Čižicích u Plzně, převzal správu mlýna a začali samostatně hospodařit. Narodily se jim čtyři děti, z nichž první dva chlapi – Lubomír a Karel brzy zemřeli. Syn Antonín Havlík žije dodnes s rodinou v Dobřichovicích ve mlýně a dcera Jarmila, provdaná Sikytová, bydlí v Karlíku.

O jeho činnosti profesní už bylo mnohé napsáno, proto jen shrňme. Postupně modernizoval mlýn, v r. 1920 získal od obce

koncesi na budování elektrické rozvodné sítě a elektrifikaci Dobřichovic a Karlíku, v r. 1923 souhlas pro elektrifikaci obce Lety. Souběžně s postupující elektrifikací těchto obcí buďoval a rozšiřoval elektrárnu. V r. 1939 se dohodl s tehdejší elektrárenským svazem okresů středočeských o výpomocném odběru z jejich sítě. V r. 1940 vybudoval potřebnou trafostanici a zrušil záložní naftový motor. Od r. 1942 dodával přebytky elektrické energie do sítě Elektrárenského svazu (dnes ČEZ). V roce 1945 byly jím vybudované rozvodné sítě znárodněny.

Karel Havlík byl mimořádně podnikavou, čínorodou a oblíbenou osobností. Má podstatný podíl na vybudování sokolského kina na Staré poště v roce 1928, na postavení sokolovny v roce 1932, na postavení budovy a zřízení měšťanské školy v roce 1934. Byl členem obecního zastupitelstva, členem Hospodářské záložny ve Zbraslavi, členem Spořitelny a záložny v Berouně a působil v řadě dalších institucí a spolků. Od roku 1928 byl místostarostou Sokola, v letech 1932 až 1945 starostou Sokola. O úctě k němu a jeho zásluhách svědčí slavnostní přátelský večer s hudebním programem uspořádaný sokolskou jednotou k jeho 50. narozeninám 23. 7. 1938. Za hojně účasti bratří, sester a hostů přišli jubilantovi popřát zástupci všech dobřichovických politických stran a spolků. Pro ilustraci tehdejší atmosféry citujeme slavnostní proslov br. Antonína Voříška na tomto večeru a článek Marie Slabyhouldové uveřejněný ve Věstníku sokolské župy Jungmannovy, ročník 17, číslo 7-8, na Smíchově dne 22. července 1938.

Milý bratře starosto!

Od svých 18 let, kdy jsi vstoupil do členstva naší jednoty, pracoval jsi v ní jako vzorný bratr! Téměř od počátku byl jsi členem správního výboru jako zapisovatel, jednatel a předseda zábavního výboru. Jako předseda

biografického odboru jsi vybudoval biograf, který již po 10 let řídíš, a sice tak vzorně, že se stal nejenom základním kamenem pro postavení tělocvičny, ale zůstává i jejím udržovatelem. Před 6 léty zásluhou Tvou se přikročilo ke stavbě sokolovny, na níž máš své podíl. A poté jako starosta jednoty staráš se opravdu vzorně o její rozkvet, nehledě k obětím mravním i hmotným. A není to jen Sokol, kterému věnuješ svou práci a podporu! Je jistě málo korporací a spolků, které by Ti nebyly mnohým zavázány. A proto náš dnešní dík! Náš upřímný dík patří i Tvě milé choti, sestře Jarmile, která se vášnivým pochopením sokolské ženy ztotožnila se s Tvoji prací a obětavostí!

Bud'te oba s celou svou rodinou hodně zdraví a šťastní. Nazdar!

Z Věstníku sokolské župy:

Na nás je pořad, kdo z nás může, ten pracuj, abychom lepší vlasti dochovali potomkům, než nám od předků zůstavena. (Josef Jungmann)

Mezi členy Sokola je oblíben pro svoji nenáročnou, demokratickou povahu, pro dobrotu srdce a obětavost, s jakou vychází vstříc všem potřebám naší jednoty. A málo byste našli lidí, kteří dovedou dávat tak jako on; tady opravdu levice neví, co dělá pravice. Sokol u Dobřichovicích se vzdává a velkou zásluhu o to má náš oblíbený starosta Karel Havlík, jemuž dnes upřímně všichni přejeme ještě mnoho příjemných let života, zaplněných účelnou a dobrou prací, ale také radostnou duševní pohodou, spokojeností, zdravím a štěstím. Uznáním všech kladných vlastností, které z bratra starosty po všech stránkách spolehlivého a správného člověka, jakých je našemu národu tolik třeba.

Ze záznamů v sokolské kronice a vzpomínek Antonína Havlíka st. zaznamenala Jana Váňová.

KULTURNÍ PŘEHLED

červen – srpen 2010

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

VÝSTAVY NA ZÁMKU

Do soboty 5. 6. 2010 potrvá výstava dětských prací z černošických výtvarných kursů akademické malířky Martiny Fojtů. Děti ve věku 4 - 16 let představují ve velkém sále svá díla vytvořená různými výtvarnými technikami od kresby až po olejomalbu.

15. června ve velkém sále zahájí vernisáží v 17 hodin svoji výstavu Zdenka Krejčová, akademická malířka, absolventka UMPRUM (ateliéru K. Svolinského). Ilustrovala přes 60 dětských knih a 5 encyklopedických atlasů rostlin. Nakreslila také několik večerníčků a dětských filmů. Výstava potrvá do 11. července 2010.

Od druhé poloviny července do 6. srpna budou ve velkém sále vystavovat fotografie Pavel a Katarina Brunclíkoví.

Od druhé poloviny srpna do poloviny září bude sál patřit fotografiím Jarmily Zedníkové.

DÁLE PRO VÁS CHYSTÁME:

ČERVEN

4. 6. v pátek – zámecké nádvoří ve 20:30

Původní muzikál **Noc na Karlštejně** přivedl poprvé v roce 2006 na jednu scénu amatéry i profesionály, kteří jsou doma v kraji kolem dolní Berounky. Letos se popáté sejdou na zámeckém nádvoří a společnými silami probudí k životu tento nesmrtelný muzikál.

5. 6. v sobotu - zámek od 14:00

Středověké slavnosti – jak se žilo a pracovalo v době vlády Karla IV.

Šermíři, tanečnice, šermířská pohádka a soutěže pro děti a přijde i kouzelník! Takže kdo se chce pobavit při kouzelnické produkci, přijde ve 14 hodin. Stanové šermířské ležení a také ukázky dobových řemesel - přijďte se podívat, co a jak dělali např. sanytrník, astronom či písař, mistr kat, mistr kovářský nebo dráteník ... Středověká muzika v podání středověké skupiny **Cormalen** bude provázet celým odpolednem až do příjezdu královské družiny, který je naplánovaný na 18:30.

Královský průvod se zde již počtvrté zastaví na své cestě s korunovačními klenoty z pražského Hradu na hrad Karlštejn. A tím to ještě všechno nekončí – **ve 20:30 začne představení Noc na Karlštejně.**

6. 6. neděle – Křižovnické náměstí 10:00

Po proslovu císaře v 10 hodin na Křižovnickém náměstí královský pár s doprovodem na-

sedne do kočárů na ul. 5. května a odjede směrem na Lety.

6. 6. neděle – zámek v 17:00

Rozmarné léto – díl první – představení souboru Ludus musicus

11. 6. v pátek – zámek ve 20:00 – MESIÁŠ

Presentace knihy „Mesiáš“ RNDr. Mgr. Hany Blochové, píšící pod jménem Rosa de Sar, se týká témat ze života Ježíše a doby vzniku křesťanství. Kniha si všímá méně známých písemností i výpovědi uměleckých památek Egypta, Sýrie, Turecka a Evropy, jež autorka sama navštívila. Dokládá, že Ježíš byl egyptským chrámovým učencem, zasvěcencem mystérií a gnostikem z okruhu Šimona Mága, a zcela nově se zaměřuje také na odkaz jeho dvanácti učednic, zakladatelek janovských křesťanských obcí. Současně odkrývá roli Ježíšových apoštolů pro středověkou Evropu a význam Sýrie pro vznik prvních křesťanských kosmopolitních komunit. Důležitou kapitolu knihy tvoří také korespondence Ježíše s králem Abgarem z doby po jeho ukřižování a sdělení mystika Jakuba Lorbera.

Součástí presentace je i středověká hudba v podání přednášející – zpěvačky, hrající na středověké hudební nástroje (zpěv, gotická harfa, psalterium). Hana Blochová je také nedílnou součástí skupiny Kvinterna, která vystupovala např. loni v karlickém kostele. Další její vystoupení je v plánu 22. 7. v kostele v Karlíku.

13. 6. neděle – zámek v 10:00

Rozmarné léto – díl druhý – představení souboru Ludus musicus

13. 6. neděle – zámek v 16:00

Přivítání nově narozených dětí. Zazpívá soubor Ludus musicus. Rodiče obdrží malou pozornost a pamětní list k narození dítěte.

15. 6. v úterý – zámek v 18:00

Vernisáž výstavy obrazů akademické malířky Zdenky Krejčové zahájí svým vystoupením pěvecký sbor Vlahol. VLAHOL je smíšený pěvecký sbor vzniklý v 70. letech minulého století jako jedna ze sekcí hokejového klubu PALETA VLASTI. Klub založili výtvarníci a filmaři v 60. letech minulého století.

26. 6. v sobotu – kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku v 18:00

Písňový koncert Magdaleny Hajóssyové v doprovodu Prof. Jaroslava Šarouna

ČERVENEC

Divadelní slavnosti od 1. 7. do 18. 7. na zámeckém nádvoří v Dobřichovicích

Dobřichovická divadelní společnost připravuje pro lidi z blízka i z dálky přehlídku veleúspěšných komedií ze svého repertoáru:

Čtvrtek, pátek, neděle (1., 2. a 4. 7.) od 20 hodin recese J.Suchého: Já jsem otec Bemle a já matka Zemle

Čtvrtek, pátek, neděle (8., 9., 11. 7.) od 20 hodin francouzská komedie M. Camolettiho: Pyžamo pro šest

Čtvrtek, pátek, neděle (15., 16., 18. 7.) od 20 hodin komedie: G. Feydeau: Ten, kdo utře nos
Na všechna představení srdečně zve principál DDS Petr Říha. (<http://www.divadlodds.cz>)

10. 7. v sobotu - kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku v 18:00
koncert Oldřišky Musilové a Prof. Jaroslava Šarouna

22. 7. ve čtvrtek - kostel Karlík 20:00
recital vynikající zpěvačky Hany Blochové - středověká, židovská i jiná muzika doprovázená na dobové nástroje

23. 7. v pátek - zámecké nádvoří 20:00
koncert skupiny NEZMAŘI - v případě nepříznivého počasí bude koncert akustický ve velkém sále na zámku

29. 7. - 6. 8. zámek, sál s krbem 18:00
Mistrovské kursy v Dobřichovicích
Slavnostní zahájení kursů bude ve čtvrtek 29. 7. Letos už desáté instrumentální hudební kursy navazují na předešlé ročníky a nabízejí mistrovské kursy pod vedením vynikajících profesorů Pražské konservatoře na smyčcové nástroje: violu, housle a violoncello. Od roku 2008 je do skladby kursů opět zahrnut i hoboj. (<http://www.stringmastercourses.net>)

SRPEN

6. 8. zámek, sál s krbem
Absolventský závěrečný koncert studentů Mistrovských kursů.

8. 8. - 15. 8. zámek
Festival Musica Viva
Více na adrese: <http://www.ludusmusicus.cz>

28. 8. zámek od 10:00
Vinařské slavnosti

CHCETE SI ZAZPÍVAT v opeře?

Protože jsem dosud své aktivity směřoval spíše na Černošice a v Řevnicích a Dobřichovicích žádný koncert nezorganizoval, řekl jsem si, že by bylo dobré na začátek udělat něco velkolepějšího, než komorní koncert 2 - 3 hráčů. A tak, vyjde-li vše, jak má, a já udělám vše pro to, aby vyšlo, zazní ve čtvrtek 10. 6. v 18:00 v Lesním divadle Řevnice poprvé nádherné dílo Benjamina Brittena - opera The Little Sweep jako společný projekt obou měst.

Název nepřekládám, protože opera bude provedena v původním jazyce - tedy anglicky. Možná si řeknete, že je to nesmysl, že tomu nikdo nebude rozumět. Ale já jednoduše věřím, že když jsem tomu porozuměl se svou mizernou angličtinou já, nebude to dělat problém ani Vám, kromě toho je děj natolik jasný a srozumitelný, že sta-

čí sledovat hereckou akci a navíc bude v programech překlad. Co je ale na díle zcela mimořádné? Můžete si v něm zazpívat i Vy! Opera obsahuje čtyři sbory, které jsou určeny publiku.

Jsou napsány při vši své kráse tak jednoduše, že je možné je snadno nacvičit před začátkem samotné opery během několika minut. Kdo by se chtěl připravit lépe a s předstihem, stačí, aby se zastavil v řevnické či dobřichovické ZUŠ, nebo obou ZŠ a dostane noty i s textem. Pokud by se nechtěl spokojit s jedním vystoupením, může navštívit provedení tohoto díla ještě v Klub Kinu v Černošicích, kde dílo zazní 13. 6. v 19 hodin.

Budu se na Vás těšit spolu se sedmi dětskými a čtyřmi dospělými sólisty a s komorním orchestrem o sedmi hráčích.

Václav Polívka

FOTBALISTÉ znovu slaví

Před rokem slavili dobřichovičtí fotbalisté postup z okresního přeboru do krajské I. B třídy a s napětím očekávali, jak se jim tam povede. Časná uzávěrka Kukátko mne nutí, abych porušil staré české přísloví, které říká: „Nekřič hop, dokud jsi nepřeskočil.“ Do konce soutěže zbývají totiž ještě čtyři kola, ale naše áčko je zase první a vede s jedenáctibodovým náskokem! To už by se tedy mělo povést. Jsme jen krůček od historického úspěchu – postupu do I. A třídy! Pravda je sice taková, že se zde před 30 lety I. A třída hrávala, jenže tehdy se do ní Dobřichovice dostaly jen díky reorganizaci soutěže, tedy administrativní cestou, ale dlouho se v ní neohrály a následoval sestup. Také působení v Podbrdské župě ve dvacátých letech se těžko srovnává, protože oddíly a kluby teprve vznikaly, struktura soutěží byla jiná a měnila se.

Tentokrát je tedy situace úplně jiná a my můžeme slavit. Nu a pak se můžeme těšit na I. A třídu, kde narazíme na takové celky, jako jsou SK Černolice, Tatran Rakovník, Spartak Příbram, Pšovka Mělník, TJ Ligmet Milín, Tatran Sedlčany a další.

Dařilo se i mládežnickým celkům, dorostenci na podzim vyhráli okresní soutěž dorostu a na jaře mohli vykopat i okresní přebor – to už se jim však asi nepodařilo. Žáci o titul okresního přeborníka hráli do posledních kol a podle všeho se jim to asi nepovede. Jejich krásné první místo završí další úspěšný soutěžní ročník v našem fotbalovém oddíle.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem našim příznivcům, sponzorům i hlavnímu výboru Sokola za přízeň, kterou nám věnovali.

*S pozdravem na shledanou na fotbale –
za oddíl kopané – Miloslav Omáčka*

JEŠTĚ PÁR SLOV k volejbalové sezóně 2009 – 2010

Čtenáři už jistě vědí, jak naše družstva ve volejbalových soutěžích nedávno skončily volejbalové sezóny uspěla. Protože to však vědí pouze z ústního podání nebo z Informačního listu, nebude na škodu, když si některé údaje připomeneme i v Kukátku.

Družstvo A našich mužů ve svém dvanáctém působení v první volejbalové lize se

stalo (celkově již potřetí) vítězem základní části (viz tabulka v jarním čísle). V nadstavbové části hrané systémem play-off zvítězili 3:0 na zápasy nad Chomutovem a v semifinále porazili 3:2 na zápasy družstvo Brno B, které se netajilo svými ambicemi na postup do extraligy. Ve finále play-off naši podlehlí v poměru 3:1 na zápasy družstvu ČZU Praha B, které se na

Muži: vedoucí družstva a trenér Vladislav Sejk, č. 15 Libor Achac, č. 1 (libero) Pavel Burda, č. 9 Josef Plesník, č. 10 Robert Mifka, č. 3 Jan Jarolím, č. 5 Jan Thomayer, v civilu Jakub Skřídlovský, č. 6 Tomáš Medek, č. 17 Jaroslav Čermák - kapitán družstva, č. 13 Martin Veselý, č. 18 Jan Poduška a č. 12 Jiří Vokál

finále posílilo o několik extraligových hráčů z ČZU A. Škoda, že naši vyhráli ze dvou úvodních zápasů na domácí palubovce pouze jeden – mohlo to být zajímavější, protože při dvou prohrách na hřišti soupeře by pátý rozhodující zápas hráli v domácím prostředí. Nicméně však i druhé místo v závěrečné tabulce 1. ligy (spolu s vítězstvím v základní části) je pro družstvo velkým úspěchem.

Závěrečná tabulka první volejbalové ligy mužů v sezóně 2009-2010 :

1. ČZU Praha B (postup do extraligy)
2. Sokol Dobřichovice
3. Volejbal Brno B
4. EGE České Budějovice

5. AERO Odolena Voda
6. VSK Staré Město
7. VŠSK MFF Praha
8. TJ Veros Chomutov
9. TJ Spartak Vrchlabí
10. TJ Bižuterie Jablonec
11. SK Prosek Praha (sestup do kvalifikace)
12. TJ Tatran Poštorná (sestup do 2. ligy)

Naše druholigové ženy prošly druhou polovinou své soutěže nevídaným způsobem – z osmnácti zápasů patnáctkrát zvítězily a nebyť slabší první poloviny, aspirovaly by na první místo! Pokud by se první polovina soutěže nepočítala a počítala se pouze druhá, bylo by naše Áčko první o tři body před druhým FTVS Praha a třetím Hradcem Králové. Nechme však

Starší záložnice s doprovodem (Alena Zelená, Radka Vrabcová, trenér Sam Sejk a Petr Stehno)
 č. 1 Helena Radová, č. 12 Veronika Maková, č. 3 Monika Dvořáková, č. 2 Natálie Pánková,
 č. 6 Vendula Stehnová, č. 10 Veronika Ballyová, č. 5 Markéta Halounková, č. 7 Veronika
 Vrabcová, č. 8 Karolína Landová a bez viditelného čísla Marie Adamcová.

pověstných „kdyby“ a přejme našim ženám, aby takto pokračovaly i v příštím ročníku.

Závěrečná tabulka druhé volejbalové ligy žen v sezóně 2009-2010:

1. FTVS Praha	61 bodů
2. Slavia Hradec Králové	60
3. Jiskra Jaroměř	59
4. Sokol Pardubice	58
5. Sokol Dobříchovice	57
6. Baník Vamberk	56
7. Jiskra Havlíčkův Brod	51
8. Stavební fakulta Praha	50
9. Sokol Nusle B	50
10. Demlova Jihlava	38

Také naši muži B hrající krajský přebor 1. třídy svou soutěž dohráli. V jejím průběhu se pohybovali na předních místech tabulky, ale závěr jim podle jejich představ asi nevyšel. Skončili celkově na 4. místě za družstvem Kralup na prvním, Benešova na druhém a družstvem Tuchlovic na místě třetím.

Začátkem června skončí volejbalová sezóna 2009 – 2010 i pro naše ženy B a C, které hrají krajský přebor 2. třídy. V době uzávěrky je Céčko na prvním místě před Zdicemi A a Komárovem B, naše ženy B jsou na místě čtvrtém. Závěrečnou tabulku otiskneme v příštím čísle; naše Céčko má reálnou naději - aniž bychom to chtěli zakřiknout - že v ní bude na prvním místě.

Ženy: v tepláčkách Ivanka Caldwellová - vedoucí družstva, č. 7 Bára Skalníková, č. 2 Kristýna Filípková, č. 5 Gábina Poláková, č. 6 Radka Polanecká, č. 4 Lucka Jovanovičová, č. 10 Regína Pourová, kapitánka družstva, č. 3 Lenka Janů, č. 1 Dana Černá a č. 9 Leona Pokorná.

V příštím čísle budeme rovněž informovat o Mistrovství republiky ve volejbalu seniorek, které se uskuteční ve dnech 12. a 13. června 2010 v Dobříchovicích; vedle vítězných družstev z jednotlivých krajů (včetně Prahy) nebude zde chybět ani družstvo

našich děvčat. V čestném předsednictvu této významné sportovní i společenské akce jsou pánové: M. Pánek, starosta města, J. Čermák, starosta TJ Sokol, a J. Bernard, starosta ČOS.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Uzávěrka letního kukátka nás zastihla uprostřed jarní soutěžní sezony. Není víkendů, během kterého by se někde nepořádaly závody, a často je i problém si vybrat nejhodnější.

Hlavní jsou pro nás závody oblastní, které jsou společně pro Prahu a Středočeskou oblast. Ty začaly na konci března a probíhaly celý duben. Za zmínku jistě stojí první místo

tříčlenné štafety našich veteránek ve složení Svobodová, Procházková, Mrázová na závodě 11. 4. ve Valech u obce Točná (viz foto). V půlce dubna se konaly dvou denní závody s centrem na Skalce u Mníšku pod Brdy, spojené s mistrovstvím ČR na dlouhé trati. Domácího prostředí nejlépe využila Pavla Mrázová, která byla v sobotu druhá a nedělní závod vyhrála. Začátek května je vždy ve znamení mezinárodních závodů SAXBO, pořádaných v rámci Česko-saských dnů orientačního běhu společně českými a německými kluby po obou stranách státní hranice. Zazávodit si v zahraničí je vždy dobrá zkušenost, proto se část oddílu vydala v dubnu závodit i do jižní Anglie, kde během desetidenního zájezdu nasbírala nejen mnoho sportovních zkušeností, ale i zážitků z poznávání této země.

V květnu začala série tzv. národních závodů, kde se na rozdíl od závodů oblastních setkává konkurence z celých Čech, případně z celé republiky. Tyto závody jsou náročné zejména z hlediska dopra-

vy, neboť se konají v nejrůznějších lesích naší republiky. Avšak jsou pořádány na kvalitních a nových mapách, a proto se jich značná část našeho oddílu také pravidelně zúčastňuje. Zatím proběhly etapy v okolí Hradce Králové a Zlína.

Zvláštní kapitolou jsou štafetové závody, kde nutná součinnost a vzájemná podpora členů štafety přináší specifickou adrenalinovou atmosféru. Na těchto závodech záleží především na stabilním a vyrovnaném výkonu všech úseků štafety a naše mužská a zejména ženská štafeta zde dosahují pravidelně velmi dobrých výsledků. Na zatím posledních závodech 22. 5. tříčlenná štafeta našich žen zopakovala svůj dubnový úspěch a opět vyhrála, ve stejném složení. V květnu nás čekají ještě dva oblastní závody – na Kladně a v Černých Voděradech, červen bude již celý ve znamení „národních“ závodů, včetně mistrovství ČR na krátké trati v náročném podhorském terénu u Lučan n. Nisou.

V. Jaroš

LA FONTANA_{,S.R.O}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmigiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý-Neděle: 11-20 hod

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ 721 554 000, 257 710 141 FAX 257 710 143

✉ dobrichovice@stavebniprodej.cz

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT[®]
spol. s r. o.

AUTORIZOVANÝ SERVIS

- autorizovaný servis vozů ŠKODA
- veškeré záruční i pozáruční opravy vozů ŠKODA
- profesionální pneuservis
- laserová GEOMETRIE
- kompletní diagnostika vozů
- rovnání karoserii na laserové stoličce CELETTE
- vyřízení pojistné události
- příprava vozů pro STK, včetně zprostředkování
- prodej originálních náhradních dílů
- prodej a montáž orig. příslušenství, HANDS FREE sad a zabezpečovacích systémů
- po předběžné domluvě možnost objednání servisu i na vozy jiných značek
- držitel certifikátu ISO 9001

Originální díly
a příslušenství

SERVICE Mobil
Mobil: 739 592 057

Nový servis najdete
na adrese:

Vrážská 1562, Praha – Radotín

(býv. budova Technometra)

Tel.: 242 438 900, 257 940 119, 603 588 675

E-mail: servis@femat.cz

Otevřeno : Po – Pá 7.00 – 19.00 hod.

Zelená linka:
800 400 497

www.femat.cz

VOLBY 2010

VLOŽENO PO UZÁVĚRCE !!!

Jak dopadlo hlasování 28.-29.5.2010 v Dobřichovicích
pro jednotlivé strany do parlamentních voleb?

Okrsek	ODS	TOP 09	ČSSD	VV	Zelení
1	30,03%	32,68%	10,24%	6,89%	6,53%
2	31,40%	28,87%	11,54%	8,73%	6,33%
3	29,41%	27,68%	11,76%	7,78%	6,40%
Celkem	30,37%	29,67%	11,22%	7,87%	6,42%

Okrsek	KSČM	SPO Z	Suver. BoBo	KDU-ČSL	Volební účast
1	3,00%	3,00%	2,29%	1,94%	76,48%
2	3,23%	2,81%	2,81%	1,26%	74,02%
3	6,57%	2,76%	1,73%	1,90%	73,95%
Celkem	4,21%	2,86%	2,32%	1,67%	74,25%

**SPORTOVNÍ CENTRUM
OLYMPIA WELLNESS VŠENORY**

Centrum Olympia Wellness
K. Mašity 409 • Všenory T22 logo
telefon: 257 711 071, 257 710 249
mobil: 777 938 809
olympia@login.cz

- FITNESS • SQUASH • AEROBIC • SPINNING
- SOLÁRIA • WHIRLPOOL • MASÁŽE • FIT BAR
- GOLFOVÝ SIMULÁTOR • SAUNY • SPORT SHOP
- KOSMETIKA • KADEŘNICTVÍ
- BOWLING • BILLIARD • RESTAURACE • SALONKY
- SPORT BAR • RAUTY
- FIREMNÍ VEČÍRKY • DĚTSKÝ KOUTEK

HLÍDANÉ PARKOVIŠTĚ ◀ PLNĚ KLIMATIZOVÁNO
Otevřeno: FITNESS Po-Ne 9.00 - 22.00
BOWLING Po-Pá od 15.00, So-Ne od 12.00

www.olympwel.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz